

Слика 1.1: Braun HF 1

Да би се овај систем остварио неопходан је технички систем електронских уређаја, чији број и врста зависе од тога какав је систем.

Систем функционисања техничког система може се приказати у четири фазе:

Претварање оптичке слике и звука у електронске сигнале

.....**NAMERNO UKLONJEN DEO TEKSTA**.....

Слика 2.1: Модел PLATO B

Првобитни неонски једнобојни екран, који је подржавао наранџасту боју произвођач је фабрика стакла Овенс у Илинојсу, и био је веома популаран раних седамдесетих јер је био издржљив и није захтевао меморију ни електрична кола за освежавање слике. Временом је потражња за њима опала због релативно високе цене, али су и даље били популарни, јер су због мале запремине били подесни за постављање у јавним просторијама.

Студент електротехнике Лари Ф. Вебер је постао заинтересован за плазма екране док је студирао на Универзитету Илинојс 1960-е, и наставио последипломски рад на том пољу. Ова истраживања су резултирала са чак 15 патената који се односе на плазма екране. Један од његових раних доприноса је развој "одржававања енергије кола" који значајно доприноси уштеди енергије, који је сада укључен у све плазма екране у боји.

Бороугс Корпорација, произвођач машина за сабирање и компјутера, развила је Панаплекс екран раних седамдесетих. Панаплекс екран (слика 2.2), уобичајено познат као гас-плазма екран, користио је исту технологију као и каснији плазма екрани, али је у почетку био екран подељен на седам делова и коришћен искључиво за машине за сабирање. Постали су популарни због своје јарке наранџасте боје и нашли су свеprisутну употребу као екрани трговинских каса, калкулатора, флипер машина, навигационих инструмената итд. Касније су замењени ЛЕД екранима због мање потрошње, али се и данас могу наћи на неким инсталацијама као што су флипер машине и авио инструменти, првенствено због њихове светлине и јачине.

Слика 2.2: Digimaster, калкулатор са Панаплекс екраном

Тек 1992, компанија Fujitsu је направила плазма екран са могућношћу репродукције свих боја, дијагонале 53cm. Пет година касније, 1997-е, компанија Philips је представила свој плазма екран дијагонале 107 cm, резолуције 852x480. То је први плазма екран намењен малопродаји, и његова цена је је била 14,999 долара, што је укључивало и његову инсталацију.

До 2000-те године, плазма екрани су били најпопуларнији равни екрани који су подржавали ХДТВ, због многих предности које су имали у односу на ЛЦД екране. Те предности су се огледале у бољој репродукцији црне боје, бржи одзив, већи спектар боја, шири угао гледања, као и у томе што су производили већих димензија од ЛЦД-а. Међутим, напретком технологије, величина ЛЦД екрана се повећала. Због тога, као и због мање тежине, пада цене, мање потрошње електричне енергије, ЛЦД екрани су убрзо почели озбиљно да парирају плазма екранима.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com